

kunde tale for, at Overformynderivæsenet paa Landet modtog en lignende Organisation som den, der alt finder Sted for Kjøbstædernes Vedkommende. Det er imidlertid fundet betænkeligt for Tiden, medens der i flere andre Regninger vil gjøres Krav paa de dygtigste og forretningsskyndigste Mands Kræfter, og medens Omdannelse af Communcens Bestyrelse forestaaer, at overdrage denne vigtige, og en ikke ganske ringe Forretningsdygtighed udkrævende, Bestyrelsesbranche til en paa Communalindretningen baseret Autoritet, og det vil derfor ikke kunne undgaaes, at den overdrages til vedkommende Retsbetjente, der ogsaa, naar den lucrative Skifteforvaltning overgaaer til dem, maae ansees nærmest forpligtede til at overtage den dermed hidtil forbundne Overformynderibestyrelse.

Naar saaledes Skiftejurisdictionen og Overformynderibestyrelsen paa Lehnene og Godsene skal overgaae til vedkommende Retsbetjente, opstaaer det Spørgsmaal, om det paa de Lehn og Stamhuse, hvormed Birkeret har været forbunden, bør være enten den saakaldte private Birkedommer eller Herredsfogden, der skal overtage hine Forretninger.

For Valget af det sidste Alternativ som den almindelige Regel fandtes flere vægtige Grunde at tale. Efter at Forslagsretten til Birkedommer- og Birkeskriver-Embederne er ophævet ved Grundlovens 97de §, er det høist sandsynligt, at de fleste private Birker, efterhaanden som de blive vacante, ville blive nedlagte og inddragne under de tilgrændsende Herredsjurisdictioner, efter som det Tilfælde, der af de hidtilværende Birkepatroner har mgattet ydes til Birkebetjentenes Lønning, saavel som de øvrige Bekostninger, der ikke sjældent have været forbundne med det særlige Thinghold for Birket, ville medføre, at Birkets Bibeholdelse nu, efter at ingen Forslagsret mere kan udøves, i Almindelighed snarere vil blive anseet som en Byrde end som en Fordeel.

Overdroges altsaa Skifteforvaltningen og Overformynderibestyrelsen nu til samtlige private Birkedommere, hver for sit Vedkommende, vilde derved paa sine Steder maaskee i Løbet af en kort Tid foranlediges en dobbelt Overgang af Forretningerne, hvilket naturligtvis

ikke kunde andet end være forbundet med flere haande Ulemper. Men paa den anden Side kunde det dog ikke tabes af Sigte, at de nysberorte Omstændigheder dog ingenlunde kunne forudsættes at ville medføre samtlige hidtilværende private Birkejurisdictioners Nedlæggelse som særegne Jurisdictioner, og at de Retsbetjente, der for Fremtiden ville blive beklædte ved disse Birker, i alle Henseender ville blive stillede i Klasse med de øvrige af Kongen beklædte Retsbetjente. Dette gælder t. Ex. om Samsø Birk, der ikke engang kan siges at ligge i noget Herred, hvorfor det ogsaa allerede ved Rescript af 8de August 1828 er bestemt, at alle de Jurisdictionshandlinger, derunder indbefattede de til Skiftevæsenet hørende, hvilke ellers i private Birker ere forbeholdte Herredsbetjentene, skulde paa Samsø og Thunø indtil videre overdrages til Birkedommeren og Skrивeren ved Samsø Birk. Endvidere kan det bemærkes, at paa Grevskabet Holsteinborg er allerede ved Kongelig Resolution af 30te September 1818 den Lehnbesidderne tilkommende Skiftejurisdiction med tilhørende Overformynderibestyrelse overdragen til Birkedommeren, og heri er der vistnok ikke nogen Anledning til at gjøre Forandring, saalænge det ikke maatte blive bestemt, at Birket skal nedlægges. Hertil kommer endnu, at de hidtil saakaldte private Birkedommere ved deres Stilling maae forudsættes at have større Leilighed til at forskaffe sig den Kundskab til Personer og slegtige Forhold i deres Jurisdictioner, end de vedkommende Herredsbetjente, hvis Forretninger paa Birkerne have været indskrænkede til høist enkelte Tilfælde. Under disse Omstændigheder har man ikke anset det hensigtsmæssigt, at der ved Loven gives en almindelig Regel for, hvorvidt Skiftejurisdictionen og Overformynderibestyrelsen skal gaae over til de vedkommende Herreds- eller Birkebetjente, hvorimod man har troet, at det kunde overlades Regjeringen for ethvert Tilfælde at anordne, hvilket Alternativ der burde vælges.

Med Hensyn til den Tid, paa hvilken Overgangen bør skee, kunde der være Spørgsmaal, om man ikke rettest hertil burde fastsætte en af de Tider, til hvilke private Godsforvaltere kunne opsiges til at fratræde deres Tjeneste